

Vignetter

Antagelsen i vignetmetoden er, at holdninger, der kan være kilder til faglig uenighed, kan undersøges ved hjælp af spørgeskemaundersøgelser, der kaldes vignetundersøgelser. I vignetundersøgelser handler spørgsmålene om situationer, der er beskrevet udførligt i cases. Med udgangspunkt i vignetmetoden og de fiktive cases er det muligt at finde ud af, hvilke områder der eventuelt er holdningsmæssig uenighed om. I besvarelsene kan man gøre op, hvor stor en andel af pædagogerne, der er enige i en bestemt holdning, og hvor stor en andel, der er uenige. Det kan føre til dialog og diskussion om, hvorvidt man har behov for mere viden på et bestemt område, eller om man kan forhandle sig frem til en fælles praksis, som alle kan acceptere. Med vignetmetodens brug af cases og spørgeskemaer sikres det, at alle deltagere forholder sig til den samme situation, i den nøjagtigt samme case, beskrevet på nøjagtig samme måde. Det er ideen, at man på den måde kan tage uenighed op, og at en eventuel værdimæssig eller følelsesmæssig del ikke fornægtes, men behandles gennem faglig diskussion. Metoden er ikke et værktøj til at skabe enighed – det er et værktøj til at skabe dialog og diskutere eventuelle uenigheder, og hvordan man eventuelt kan håndtere dem.

Kilde: Ejrnæs, M. & Monrad, M. (2012): *Vignetmetoden. Sociologisk metode og redskab til faglig udvikling*. København: Akademisk Forlag.